

[Chr. Christensen]

diskontoen fra 9 til 13 pct. Vi må erkende, at det danske renteniveau må ses i sammenhæng med det internationale renteniveau, hvor navnlig USA har ført an i renteutviklingen, senest ved forleden at forhøje sin diskonto fra 13 til 14 pct. Det er derfor for tiden urealistisk at forestille sig en sænkning af det danske renteniveau. Under disse omstændigheder er det afgørende at lette erhvervslivets rentebyrder på andre måder, først og fremmest med en udvidelse af den såkaldte K-låneordning.

En anden hårdt ramt erhvervsgren er byggesektoren. Den betydelige forbrugsnedgang har nok påvirket dette mere end noget andet forbrugsgode med særlig stor arbejdsløshed til følge. Kristeligt folkeparti vil derfor se på, hvilke skridt der kan tages for at stimulere boligbyggeri og boligforbedring.

De mindre erhvervsdrivende har altid haft kristeligt folkepartis særlige bevågenhed. Det fremgår bl.a. af, at vi i årenes løb har fremsat forskellige forslag med henblik på at skabe bedre vilkår for dem. Det er nemlig ikke mindst de små erhvervsdrivende, der fører an, når det drejer sig om nye fremstød og nye initiativer. Det administrative arbejde med kildeskat, moms, ATP og en række andre ordninger såsom arbejdsløshedsforsikring og Lønmodtagernes Garantifond er en alt for stor belastning for små erhvervsvirksomheder. Der må derfor på dette punkt gennemføres en væsentlig administrativ lettelse.

Hvor vigtige erhvervsfremmende foranstaltninger end er, gør de det ikke alene, de må gå hånd i hånd med offentlige besparelser. Derfor må vi i alt fald fastholde det besparelsesniveau, der blev aftalt i maj 1980. Endda kan yderligere besparelser komme på tale på områder, hvor de ikke har uheldige bivirkninger. For statens vedkommende må der ikke i 1982 ske nogen reel udgiftsstigning, det vil sige målt i 1981-kroner. Dog må vi affinde os med, at de samlede udbetalinger efter dagpengeloven automatisk fluktuerer i takt med beskæftigelsessituationen.

For de kommunale udgifters vedkommende bør der også holdes igen, og det ideelle ville være, hvis alle kommunale budgetter ligeledes var baseret på nulvækst. Vi kommer næppe uden om den beskedne forøgelse af de kommunale budgetter på omkring 1 pct., som blev aftalt i majforliget.

De mange erhvervsfremmende foranstaltninger, kristeligt folkeparti peger på, vil, som jeg antydede, i sig selv have en gavnlig indflydelse på beskæftigelsessituationen, men de vil alligevel ikke være tilstrækkelige til at løse arbejdsløshedsproblemet. I så henseende må der også fremover sættes ind med beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, og det endda i hurtigere tempo og i større udstrækning end hidtil. I denne forbindelse har kristeligt folkeparti med tilfredshed noteret sig de seneste oplysninger om deltidsbeskæftigelse. Både den offentlige og den private sektor har haft en betydelig tilgang af deltidsbeskæftigede. Øget deltidsbeskæftigelse både i den private og i den offentlige sektor har altid været en mærkesag for kristeligt folkeparti, for vi ser nemlig ikke kun deltidsbeskæftigelse som et middel til at skabe flere arbejdspladser. I et sådant mønster finder vi samtidig en hårdt tiltrængt mulighed for at styrke familiens og specielt børnefamiliens stilling, således at forældre, der måtte ønske det, får bedre muligheder for at blive i hjemmet og passe deres børn fremfor at søge heltidsbeskæftigelse på arbejdsmarkedet.

Sammenfattende finder kristeligt folkeparti, at vi befinder os i en meget alvorlig økonomisk situation, hvor navnlig de usikre internationale konjunkturer rejser dystre perspektiver. Jeg skal derfor ikke udelukke, at andre initiativer end dem, jeg her har peget på, kan blive nødvendige til imødegåelse af en yderligere forringelse af statsbudgettet. I den forbindelse vil jeg dog gerne understrege, at lige så nødvendigt som vi finder det at fastholde den økonomiske opbremsning, lige så væsentligt er det ikke at skærpe de skatter og afgifter, der øger erhvervslivets omkostninger. Noget andet er, at vi naturligvis meget nøje vil følge den økonomiske udvikling, ikke alene herhjemme, men også i udlandet. Ikke mindst den kraftige og for tiden næsten ubrudte stigning i dollarkursen og den rentekrig, der er under udvikling i den vestlige industrialiserede verden, er afgørende for, hvordan vore egne problemer udvikler sig.

Til de tanker, der er fremkommet fra venstres og de konservatives side, vil jeg gerne sige, at vi principielt er enige i, at der skal spares. Men vi er samtidig bange for, at de to partiers ønsker vil føre til, at flere hjul i erhvervslivet går i stå. Det vil atter sige stigning i antallet af konkurser og tvangsauktioner.